

Ranja

‘Wil je er melk bij?’ Jolanda’s moeder staat in de keuken, opgewarmde rauwe melk van de boer in een steelpan. ‘Nee, hoor, dank u wel’, fluister ik. Eindelijk komt ze ook zitten. Ik tuur naar de chocopasta op tafel, veel lekkerder dan die bij ons thuis.

‘Eerst hartig, dan pas zoet!’ Ook dat nog. Jammer dat Leontien en ik ruzie hebben, anders had ik daar kunnen overblijven. Witte boterhammen met stroop en ranja, en een hele lieve moeder. Terwijl ik op het veel te donkere brood kauw, formuleer ik in gedachten een goedmaakbriefje. Het moet een hele goede worden.